

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 14. АПРИЛА 1896.

БРОЈ 16.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

СТЕЧАЈ

Општина београдска, у намери да за кадрмисање својих улица и тротоара, дође до што бољег материјала каменог, који за ту цел мисли употребити, позива овим сопственике домаћих камених мајдана, који из истих ваде пешчар или гранит или трахит, да општини београдској до 30. Априла о. г. поднесу написмено своје изјашњење о томе: да пристају, да општина о њиховом трошку изашпање стручну комисију на лице места да мајдане прегледа, као и да из истих изузме потребне мустре камења, које би дотични сопственици општини за дужи низ година, који би се имао уговором утврдити, лиферовали, и које би се мустре о њиховом трошку имале испитати на којој од европских признатих станица за испитивање материјала.

Тако се исто има подразумевати, да транспорт прибраних мустрои до Београда, као и њихово дотеривање у коцке прописаних димензија пада на терет сопственика мајдана.

Ова израда коцака вршиће се у Београду под надзором општинских органа.

Сем тога напомиње се, да ће се само оне понуде узети у обзир и поступак, са којима дотични понуђач положи општини уједно и суму од 500 динара, из које ће се сви трошкови подмирити и рачунима образложити.

Од суда општине београдске, 12. априла 1896. год. у Београду АБр. 2875.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
18. Марта 1896. год.

Председавао председник г. Михаило М. Божићевић, присуствовали чланови суда г. г. Мих. П. Живадиновић, и Јов. Антонијевић, од одборника били: г. г. Н. Антоновић, Дим. Довијанић, Голуб С. Јанић, Спасоје Илић, Дамњан Стејковић, Благоје Милошевић, М. Штрбић, Јанаћ Констандиновић, Драг. Стаменковић, Влад. М. Ђорђевић, Ђорђе Димитријевић, Дим. Гавриловић, Свет. Н. Швабић, Сава М. Цеваириновић, Љуб. Марковић, Јарослав Безуха, Сава Ковачевић, Др. Војислав М. Суботаћ.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 14. Марта 1896. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 2066, 2067, 2068 и 2087,

којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су му непознати: Никола Ракић разносач новина, Драгутин Радовановић, Чедомир Каравидић, Јован Сокошанин, Милош Јанковић, Милисав Младеновић, Владимир Чолић и Јован М. Ковић овдашњи.

III

Председник извештава одбор, да су по донетом решењу о новој трошаринској тарифи предстали суду произвођачи пива и захтевали, да се или и на пиво спусти такса трошаринека или да остане и на вино стара такса; да је суд општински спроводећи решење одборско о новој трошаринској тарифи Влади на потврду, напоменуо овај протест с тим, да ако Влада нађе да треба учинити што по овом протесту а да општински приходи не би подбацили, могла би се спустити такса на пиво од 10 на 8 динара, али да се такса на вино поспе од 5 на 7 динара.

Да је услед овога г. мин. финансија актом својим АБр. 2157, тражио да по овоме протесту и одбор општ. донесе своје решење чинећи уједно примедбе и на остале чланове нове трошаринске тарифе.

По прочитању тога акта г. мин. финансија АБр. 2157, одбор је решио,

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459 — 1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовацком наградом општ. Београдске).

(наставак)

Први пут 17. јуна пређу с великог острва 1 000⁽¹⁾ Руса у помоћ Србима под генералом Исајевом. Удружени Срби и Руси нападну на Мула-пашу, који је имао под собом, у седам шанчева, на 5 000 људи. У изненадном нападу на главни шанец Турци се збуне и отпочну бегати, али при бегању нагазе између шанца Миленкова и Хајдук-Вељкова, где их страшно потуку. Мула-Паша једва побеже у Видин. На скоро за њим побегне и Гушанац, који је у овом боју учествовао. Турци изгубе више од 3 000⁽²⁾ људи,

(1) Каллау узима 1 500 Руса, (Gesch. d. Serben I, 599).

(2) Споменик XIV. срп. кр. акад. стр. 13—13. — Каллау узима, да је пало 1 500 Турака и 330 савезника. Цифру од 1 500 помиње и сам Кара-Ђорђе у једном писму о овој битци.

а Срби, поред муниције и оружја, задобију и велику пљачку. Одатле се упуте Неготину, ну ту Кара-Ђорђе стиже позив Милана Обреновића за помоћ. Кара-Ђорђе остави Неготин па се упуту Ужицама, али у Смедереву доби вест да су на Златибору поражени Турци.

Битка на Малајници то је најважнији догађај у овој (1807) години, после тога престају непријатељства, јер и Кара-Ђорђе престаде ратовати кад у лето Руси и Турци углаве примирује. У лето 1807. г. устанак је на свима тачкама успео; у градовима је била српска посада, а Турци из пеле земље протерани — и за све ово Срби имају да захвале својој рођеној храбрости и енергији. Од тог времена руски утецај узима све више маха на ствари које се дешаваху у Србији, па се најпосле претвори и у протекторат над Србијом.

Кад је реч о руском упливу, да кажемо коју о постанку његову. Кад је Ичков мир пропао, Срби се обрате Русима, па како су исти били у рату с Турцима, то су гледали да их придобију за се. С тога у јуну пошљу Исајева с војском, а на скоро Родофиникина за свог агента са

знатном сумом новаца. Руски агенат, наставивши се у Београду, био је од велика утицаја на ток ствари у Србији. Протекторат пак би углављен крајем јула 1807. г. на који приста и сам Кара-Ђорђе са два саветника: ставивши се тим потпуно у заштиту руску, од које се свему надао. Они пристану и на такве тачке, које нису знали, ни могли знати.⁽¹⁾

Година 1808. протекла је на миру. Ми се не можемо упунтати у оне ситне распре које су настале међу војводама, па најзад узеле така маха, да је мало трелало да дође до отворене буне. Војводе, подељене на партије, гледаху да за се задобију руског агента, те да тиме осигурају себи превагу над противницима. Најзад Младен Миловановић одржи и даље превагу, и као председник совјета, био је све и сва.

Интересни су преговори⁽²⁾ које је Кара-Ђорђе ове године водио с Аустријом, тражећи њену заштиту; ну од тога на крају крајева не би ништа.

(1) Попов Н. Србија и Русија књ. I стр. 54—55.

(2) Види о томе у Отаџбини књ. 27.—29.: „Аустрија и српско питање.“

а., да остаје при своје ранијем решењу од 19. фебруара о. г. АБр. 1552, односно таксе на вино и пиво, не уважавајући ниуколико жељу произвођача пива;

б., да члан други нове трошаринске тарифе АБр. 1552, овако гласи: „Општина ће прописати, како ће се вршити реекспедиција и повраћај трошарине.“

в., да се решењем одборским од 19. фебр. 1896. г. АБр. 1553 донета измена члана 10-ог привремених правила за наплаћивање трошарине у Београду од 21. Децембра 1890. године замени овим и да према томе члан 10. тих правила овако гласи:

Ко утаји или неистинито пријави робу, на коју се наплаћује општинска трошарина, сматраће се као утајач и казниће се по одредбама тачке 2-ге, §-а 110-ог, закона о устројству царинарница.

Ко би крадом у трошарински рејон општине београдске унео какву робу или производ, на које се општинска трошарина наплаћује, па би се у том ухватио, сматраће се као кријумчар и казниће се по одредбама §-а 111-ог закона о устројству царинарница.

Ко прокаже, па се по том одиета и открије, да је каква роба, општинској трошарини подложна, унесена у рејон општине београдске на кријумчарски начин, добиће у име награде половину из новчане казне, прописане за ову кривицу, по одбитку свих трошкова око извиђаја. А ако је, услед проказа или иначе ухваћено неко кријумчарење од стране приватног лица, онда се ова награда дели на показача и хватача подједнако. Друга половина од изречене новчане казне уноси се у трошаринску касу као ванредни приход.“

IV

Председник извештава одбор, да се нивелисање и калдрмисање Вишеградске улице одобрено решењем одборским од 11. јануара 1896. године

Ове године у мало што се није дошло до рата с Турцима, војске беху изашле једна против друге, али поступак Мустафа-паше Барјактара, који се крајем јуна диже на султана Мустафу IV. па га збаци с престола и удави, а на његово место Махмуда II., спречи те се и не дође до рата.

На скоро одпочну преговори с Турцима, који нуђаху Србима извесне повољне услове, али ови на то не пристану — не погодивши се о избору заштитника. Ове преговоре прекиде нова буна јаничарска у Цариграду. У овој години Срби су имали да се бију с Турцима, да се уздају у Русе, да се чувају митрополита Леонтија, који је бушио с фанариотима; да у свему верују и повинују се Родофиникину; и с једне стране да се згрозе од првога, кас од невере и издајника, а друге да се овоме другоме предаду свом душом и срцем. Поврх свега тога треба додати раније поменуто трвeње међу господарском и војничком странком.

Година 1809. пуна је ужаса и крвавих ратова из које се Србија једва спасе од извесне пропасти. Да у кратко прегле-

ГБр. 2306/95 г. не може извршити по измени нивелације одобрене решењем одборским од 13. јула 1895 год. ГБр. 995, пошто г. мин. грађевина исту измену није одобрио.

По саслушању овога одбор је решио,

да се понова умоли г. министар грађевина да предложену измену нивелете у Вишеградској улици као привремену одобри, како би се општина за сада сачувала од великих издатака око накнаде штете сопственицима зграда у тој улици, које ће се великим откопавањем оштетити.

V

Председник саопштава одбору, да се у најкраћем року имају извршити многе оправке калдрме и тротоара и предузети чишћење појединих улица и јавних ширина, јер је лако могуће да ће ове године посетити Београд страни владари, па предлаже, да одбор одреди једно повереништво, које ће са судом општинским одредити шта се има урадити око оправке калдрма и улепшавању Београда, с тим, да то повереништво има власти да одређене послове одма да у израду и да одобрава лицитације ако би се ти послови давали у израду путем лицитације.

По саслушању овога одбор је решио,

Усваја се у свему предлог председника општине. Чланови повереништва да буду г. г. Настас Антоновић, Љуба Марковић, Иван Козлић, Дим. Гавриловић, Светоз. Швабић, Голуб С. Јанић и Владислав Ђорђевић, с тим, да тројица од њих са председ. општине могу пуноважно радити и решавати.

Ово повереништво има да одреди шта се има у Београду оправити и очистити, да те послове да у израду и лицитације за те послове одобрава па да о свему учињеном поднесе извештај одбору са назначењем утрошене суме како би одбор могао накнадно одобрити ове издатке.

VI

Председник износи одбору на решење процену имања што се имају експроприсати за продужење Младенове улице до Хилендарске.

дамо ратовања⁽¹⁾ која ове године имадоше Срби с Турцима, пошто најпре изложимо повод ратовању. Наполеон I. у намери да сатре енглеску, која му највише квараше рачуне, поче се приближавати Русији. На тилзитском договору остави Русији слободне руке против Турака. Кад то увиде Турци учине савез с Енглеском, па науме да час пре сврше са побуњеном Србијом.

Срби, и не чекајући Турке, одпочну чувени *нападни* рат у три правца: на *Босну*, *Стару Србију* и на *Ниш*, продирући Бугарској.

Хајдук-Вељко, који се и раније одликовао, први је загазио у рат, па у половини априла разбије веће турско одељење и упути се Нишу. У то приспе и Милоје са 18 000 људи те опседну Ниш. То поплаши Турке нишевачке, те се стану селити из Ниша, али их Х. Вељко присретне и многе потуче. Редовна знатна војска у брзо потисну Србе од Ниша и упути се Алексинцу и Делиграду,

⁽¹⁾ При излагању ових, а и познијих догађаја, послужили смо се: Ранкеом, Н. Поповим, Таљандијем, допуњујући где где А. Протићем (Споменик XIX. кр. срп. акад.) и другим подацима.

По прегледу плана за продужење ове улице и процене имања одбор је после дуже дебате и саветовања са 15 гласова против 3, решио,

да се просецање продужења Младенове улице не извршује пошто нема никакве потребе за сада нити ће је у будућности бити. — Да се према томе утврђени регулациони план у оволико измени.

Да се за ову измену регулационог плана изиште одобрење од г. г. Министра унутр. дела и грађевина.

VII

Председник износи одбору на одобрење процену оних имања што се имају експроприсати за продужење поштанске улице.

По прочитању те процене АБр. 6161/95 год. и по прочитању жалбе сопственика против те процене АБр. 7210/95 године, — одбор је решио,

да се процењивање свих ових имања понова изврши у присуству сопственика имања и правозаступника општинског а помоћу истих проценилаца, који су и ову прву процену учинили.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
20. Марта 1896 год.

Председавао председник г. Мијајло М. Богићевић присуствовали чланови суда г. г. Мих. П. Живадиновић и Јован Антонијевић; од одборника били: Голуб С. Јанић, Стеван П. Поповић, Драг. Стаменковић, Дим. Довијанић, И. Козлић, Сава М. Цевајровић, Спасоје Илић, Дамњан Стојковић, Др. М. Поповић, Свет. Н. Швабић, Коста Петровић, Јевга Стевановић, Др. Војислав М. Суботић, Никола Вошковић, Влад. М. Ђорђевић, Ј. Алкалај, Сава Ковачевић, Љуб. Марковић, Дим. Гавриловић, М. Кретић, Јарослав Безуха, М. Штрбић, Ђ. Николајевић Хаџи, Н. Антоновић, Дим. Милојевић, С. Ђ. Јорговић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 18. Марта 1896. год., и у одлуци КНБр. 170 учињена је измена,

да се умоли г. Министар грађевина да предложену измену нивелете у Вишеградској улици одобри као сталну.

У почетку јуна навале босански Турци под Ибрахим-пашом са 18 000 људи. Ове Турке дочека Јаков Ненадовић, који раније беше продро у Босну и имао извесна успеха, па их са осталим војводама разбије и пребаци преко Дрине. За све време ратовања у 1809. само су Јаков, кнез Сима Марковић и остале војводе на тој страни, успешно заустављале турску навалу из Босне, потукавши у више прилика Турке.

Ну од свега најважнији је рад *Кара-Ђорђе*, који продирући кроз Ст. Србију, успе да постигне давно жељени циљ — *састанак с Црногорцима*. Он у више прилика потуче Турке; најзнатнија је погубија *Али-бега Чавића*, кога Кара-Ђорђе, с Обреновићем, Мутапом и другима страшно потуче при заузећу *Сјенице*. Затим освоји *Нову-варош*. На *Суводолу* опколи Кара-Ђорђа *Нуман-паша иећски*. Ове незгоде ослободи га Вуле Илић, кад са једним одељењем коњице изненади Турке с леђа, те произведе међу њима велику забуну. У окршају том приликом падну до 3 000 Турака, а остатак побегне оставивши силан пљен Србима. После те значајне по-

II

По прочитању акта АБр. 1968, одбор је изјавио мишљење,

да се за пок. Јоку Ј. Илићку удову може дати тражење уверење.

III

Сходно решењу одборском од 14. Марта 1896. год., АБр. 1822 комисија од председника општине одређена усмено саопштава одбору, да је прегледала кућу проте Алексе Илића и да се у истој може сместити грађевинско одељење и управа водовода па предлаже, да се ова кућа узме под закуп.

По саслушању овога одбор је после поименичног гласања са 16 гласова против 9 (3 нису гласали) решио,

да се за смештај канцеларија грађевинског одељења и управе водовода узме под закуп кућа проте Алексе Илића у Војничкој улици за три стотине динара у сребру месечне кирије. Закуп да траје три године од 1. Маја 1896. године и да се о трошку сопственика закључи уговор под обичним погодбама за оваке закупе.

Напомена. Одборник г. Дим. Гавриловић уздржао се од гласања с тога, што комисија није поднела писмен извештај о своме раду и што није у свему извршила решење одборско од 14. Марта 1896. год. АБр. 1822.

IV

По прочитању акта српског новинарског удружења одбор је решио,

да се општина упише за члана добротвора српског новинарског удружења и да уплати пет стотина динара. Издатак овај да падне на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

V

По прочитању писменог предлога одборника г.г. Н. Бошковића, Стев. Ђ. Јорговића и Дим. Милојевића АБр. 2165, да општина откупи од Самуила Стевановића збирку старог оружја и других ствари, одбор је после поименичног

беде Кара-Ђорђе се упути црногорској граници.

Величанствен је био призор, кад су се браћа први пут састала! А ко да престави усхићење Црногораца, који први пут видеше српске топове и велику уређену војску? Број војске Кара-Ђорђевог нагло је растао од околног становништва, те се он реши да заузме *Нови Пазар*. Да то постигне Кара-Ђорђе нападе на Нуман-пашу, који тек што војску беше опоравио од суволске битке, и нагна га те се затвори у град, где га и опсади. После краће опсаде Нуман-паша би принуђен да преда Нови-Пазар. Одушевљење међу Хришћанима било је велико, по свој Босни и Херцеговини све што у Христа верује, спремаше се да листом устане на Турке.

Али у сред тих најбољих нада и сјајних успеха Кара-Ђорђу дође немио глас, да је *Синђелић* пропао на *Чагру изнад Ниша*, да Турци живо потискују Србе и продиру Делиграду. То принуди Кара-Ђорђа, те напусти бојиште, пуно славе и части, па похита час пре својима у помоћ; не би ли зауставио навалу турску. Порта, увидевши да се Срби сами боре,

гласања са 15 гласова против 9 (4 нису гласали) решио,

да нарочито повереништво прегледа и оцени ову збирку како са историске и музејске вредности њене тако и односно цене па да поднесе одбору своје мњење на решење. Чланови повереништва да буду г.г. Драгиша Милутиновић, Н. Антоновић, Љуб. Марковић и Голуб С. Јанић одборници; Панта Срећковић, Мих. Валтровић и Ђока Миловановић проф. Вел. Школе.

VI

Председник саопштава одбору, да се је Андра Ј. Кумануди жалио министру грађевина на поновну процену имања фондног, што се по регулацији има додати његовом имању у Которској улици, а која је поновна процена извршена услед решења одборског од 11. Септембра 1885. год. ГБр. 1148; да је Министар грађевина решењем својим од 3. Марта 1896. год. Бр. 2099 поништио ту поновну процену и прогласио као снажну ону процену, што је извршена 5. априла 1891. год. и коју је мин. грађевина у своје време одобрио. Да је даље процењено оно имање А. Ј. Кумануди, што се за регулисање Поп-Лукине, Лимске и Јаворске улице одузима, па тражи, да се те обе процене сада изврше.

По прочитању тог решења мин. грађевина и обеју процена, одбор је решио,

да се плац фонда регулационог, на углу Которске улице уступи Андри Ј. Кумануди по процени од 5. Априла 1891. год. по двадесет динара од квадратног метра. Кад Андра Ј. Кумануди положи регулационом фонду процењену вредност овога плаца и кад по рачуну општине плати калдрму и тротоар саграђену пред тим плацем после извршене процене, да му суд општински изда тапију а новац унесе у касу регулационог фонда.

Да регулациони фонд плати А. Ј. Кумануди по тридесет и пет динара по квадратном метру за оно земљиште његово, што се за регулисање поп-Лукине, Јаворске и Лимске улице има експропри-

напругне све силе, те знатан број војске посла на Србе, нападнувши их с више страна.

На тимочку крајину, коју је бранио Миленко, нагрну многи Турци, па у мају потуку Миленка да овај мораде напустити и *Књажевцац* и одступити *Бањи*. Кад за то дозна Х. Вељко полети од Ниша против Турака у Крајину, ал' стигне позно и једва се утврди у *Бањи* одакле је храбро узбијао Турке. У то време Гушанац освоји *Пожаревац* и опустоши велику просторију.

Знатним делом српске војске, која је према Нишу наступала заповедао је *Милоје*, љубимац Младенов, човек неспособан за то место, уз то, по несрећи Срба, с Петром Добрњцем био је у завади; па је то чак пренео и на његове људе. С почетка су Срби сузбијали Турке. Али кад они почну освајати панац по панац па навале на *Синђелића*⁽¹⁾ и његових 3 000 Ресавца на Чагру јуришећи свом снагом,

(1) О овом ратовању нема се поузданијих података, једини главни извор то је састав Стратимировића, који је то записао по причању савременика (Види Гласник срп. уч. др. књ. II. стр. 208.—220.).

сати. Исплата ова има се извршити на терет регулационог фонда готовим новцем (Одбиће се његово примање од примања регулационог фонда од њега, па ће се разлика у готовом или примити или исплатити).

Инжињер општински измери ће оба ова земљишта и направити скицу, по којој ће се исплате извршити а у тапији ће се назначити колико је за регулисање ових улица одузето и исплаћено.

VII

По прочитању писменог предлога одборника г.г. Н. Антоновића, Светозара Н. Швабића и других, одбор је решио,

да се дунавском колу Јахача Кнез Михајло исплати из општинске касе а из партије за непредвиђене трошкове као помоћ пет стотина динара.

РЕДОВНА СЕДНИЦА
21. Марта 1896. год.

Председавао председник г. Михаило М. Богвићев, присуствовали чланови суда г.г. Мих. П. Живадиновић, Јов. Антонијевић, од одборника били г.г. Стеван П. Поповић, Ђорђе Димитријевић, Спасоје Илић, Дамњан Стојковић, Сава М. Цевапковић, Драг. Стаменковић, Коста Петровић, Голуб С. Јанић, Мих. Штрбић, Благоје Милошевић, Светозар Швабић, И. Козлић, Никола Бошковић, Јосиф С. Јовановић, Мих. Павловић, Др. Војисл. М. Суботић, Сава Ковачевић, С. Ђ. Јорговић, Др. Ник. Х. Николић, Дим. Гавриловић, Љуб. Марковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. Марта о. г. и примљен је без измена.

II

Председник износи одбору на решење протокол лицитације држане за калдрмисање Чарапићеве, Краљевог трга и Узун-Миркове улице. По прочитању протокола лицитације ГБр. 419, одбор је решио,

да се ова лицитација одбади и да се друга распише у најкраћем року и то: да се држи засебно за откопавање и калдрмисање старим каменом са додатком

Милоје у место да помогне Синђелићу, остави га самом себи. Овај се дуго и храбро бранио, али најзад, увидев неизбежну пропаст, у сред најжешћег боја запали барутану и одлети у ваздух с много Турака. Од глава изгинулих Срба (952) паша подиже близу Ниша *Беле-кулу*. То је тужни споменик неслоге српске, који показује како су скупом ценом плаћали очеви наши своју слободу. Добрњац после овога напусти бојно поље и побегне у Аустрију.

Сад настају одсудни тренуци по судбу Србије и Кара-Ђорђ, као год 1806. г. против босанске навале, тако и сада разви необичну енергију и јунаштво. Прво ослободи Хајдук-Вељка од турске опсаде у *Бањи*, па се упути Алексинцу; ну ту у жестокој битци буде сузбијен, и Турци опседну *Делиград* са 9 000 Срба.

Кара-Ђорђе се ушне из све снаге да распири одбранбени дух у Срба и успе да скупи на 60 000 људи. У бојевима који настадоше Срби су се јуначки борили заливајући сваку стопу земље крвљу непријатеља. Али већој сили одолети се није могло. У одсудном судару код *Курије*

потребног новог материјала за целу дужину;

да се држи засебно лицитација опет за целу дужину за откопавање и калдрмисање новим љомљеним каменом, и да се држи засебно лицитација за откопавање и калдрмисање полукоцкама целе дужине.

Камен може бити кречњак, трахит или гранит.

III

По прочитању извештаја комисијских ГБр. 1993, 2188 и 2234, одбор је одобрио,

одређене осе у улицама дувандијској, богојављенској и вишничког друма с тим, да се за ову последњу изиште и одобрење Министарства грађевина, пошто се истом одступа од утврђеног регулационог плана.

ОБЈАВА

По што се одређена лицитација на дан 19. Марта о. г. за издавање под закуп месарских плацева на „Краљевом тргу“ није могла вршити из узрока, што није

било лицитаната, — то ће економно одељење суда општ. а по решењу АБр. 2356, држати другу јавну усмену лицитацију на дан 15. овог месеца од 2—5 сати по подне, за издавање ових плацева под закуп.

Лицитација ће се вршити у канцеларији економног одељења.

Плацеви се издају под трогодишњи закуп, а за сваки плац лицитанти полажу по 200 дин. ако су српски поданици а по 400 дин. страни, на име кауције, у готову или државним папирима од вредности.

Остале погодбе о закупу ових плацева могу се видети сваког дана у економном одељењу а и на дан лицитације.

Ко жели ма који од ових плацева узети под закуп, нека означеног дана дође и лицитира.

АБр. 2356, — Од Суда београдске општине 1. Априла, 1896. год. у Београду.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ Од 5. априла до 12. априла 1896. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА			
		највећа		најмања	
		дин	пр.	дин	пр.
3379	Арпаџика	10	—	8	—
	Брашна кукурузна	—	—	—	—
	Брашна пшенична	—	—	—	—
	Вина бела (од лит.)	—	—	—	—
378	Вина црна (од лит.)	—	70	—	60
2070	Волова	45	—	40	—
3098	Говеџине	—	—	—	—
1361	Јабуга	30	—	25	—
966	Јечма	9	—	8	50
	Кајмак	—	—	—	—
6766	Кожа јагњећих	—	—	—	—
	Коре брезове	—	—	—	—
54490	Креча	3	60	3	20
14919	Кромпира	7	—	6	—
1360	Кудеље	70	—	60	—
12479	Кукуруза	8	—	7	50
659	Лука бела	40	—	30	—
6468	Лука црна	12	—	10	—
1462	Масти	100	—	90	—
	Меда	—	—	—	—
93074	Овса	11	30	11	—
	Ораја	—	—	—	—
786	Пасуља	24	—	22	—
173408	Пшенице	12	—	11	60
10107	Ражи	9	50	9	—
	Ракије ком. (од лит.)	—	—	—	—
1374	Ракије ком. меке „	—	60	—	50
1979	Ракије шљ. љуте „	1	—	—	90
9029	Ракије шљ. меке „	—	45	—	35
52964	Свиња дебелих	55	—	50	—
	Свиња средњих	—	—	—	—
55100	Сена	5	—	4	—
3126	Сира	65	—	55	—
3450	Сламе	3	—	2	—
3741	Угљена дрвеног	7	—	5	—
200	Шљива сувих	—	24	—	20
2924	Раз. ситнице	—	—	—	—
330	Јаја	—	—	—	—
20000	Цемента	—	—	—	—
	Раз. воћа	—	—	—	—
	Ужарије	—	—	—	—
2110	Сукна	—	—	—	—
	Гајтана	—	—	—	—

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 28. Марта 1896. год. до 3. Априла 1896. год. допутовало 670. путника — одпутовало 620. путника.

Постојбина приспелих путника :															
ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Босне и Херцегов.	Црне-Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Велике Британије	Италије	Осталих Европ. држава	Из Европе
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ														
604	64	501	77	6	5	—	15	9	2	1	29	3	9	2	1
Занимање путника :															
Трговци и економни	Занатлије	Трговци	чиновници и интелег.	Интелиг. и војска	Ученици	Индустријалци	Гостиничари	шпекуланти и пиљари	Радењаци	Надничари	Слуге и келнери	Продетаријат	У јавним локалитетима	У приватним станима новима	Отпутовалих
24	69	306	74	4	13	4	14	7	32	5	45	—	567	93	50

12. Априла 1896. год.

Из статистичног одељења општ. вар. Београда.

Срби буду потучени 1. авг. 1809. и повуку се Јагодини. На скоро, после упорне борбе, посада делиградска, храбро бранећи се обори на 7 000 Турака при одбијању силних јуриша, мораде најзад одступити 23. августа напустивши то важно утврђење. Изађу ноћу рујинским потоком и дочепашу се супротне обале Моравине.

Глас о паду Делиграда порази као гром све војводе и сенат, па и цео народ. И сад настаје најтежи тренутак. Заплашен народ бега журно у Аустрију, а што је још горе, руски агент са неким виђенијим Србима такође побеже из Београда. Ну у том осудном часу јавља се у Београду Кара-Ђорђе па заустави бегунце, и убрзо прокрстари нахије: соколећи Србе, да кад Турци не узеше Србију у лето да је у јесен још теже могу заузети због зимњег времена које наступа. И народ опет осети своју снагу, па и даље настави борбу с Турцима. А Кара-Ђорђе заиште најодлучније помоћ у Руса, те Руси најзад зарате с Турцима. Нешто рат тај, нешто

неслога међу вођама нишке турске војске а највише енергичан отпор од стране Срба под Кара-Ђорђем успе, те зауставе Турке и за овај мах спасу се ове страшне недаће.

Последња важнија борба била је на Баурићу где Јаков уз припомоћ Кара-Ђорђа и осталих војвода потуче 25 000 Турака који беху нагрнули из Босне. После овог боја престали су турски напади с те стране. Гушанац буде такође отеран и ослобођен цео пожаревачки крај.

На скупштини која се саста у Београду крајем 1809. год. подиже се јака странка — којој глава беше Јаков — против Младена Миловановића и његовог самовлашћа, окривљујући њега и Милоја за недаћу каменичку под Синђелићем као и за осуство руске помоћи. Кара-Ђорђе најзад мораде да попусти и рече: „ако Младен није радио и поступао право, то седи ти господару Јакове на његово место и управљај боље, ако сви ви хоћете Цара, хоћу га и ја; ви господару Миленко (Стој-

ковићу), куме Милане (Обреновићу) и господине Мелентије (арх. из Раче) идите у Влашку те молите Цара и доведите Русе у Србију.“ Посланици донста оду у Влашку, али не постигну Бог зна каква успеха. На дому пак завлада распра међу војводама која би донела извесне несреће, само рат који наступи утиша за неко време завађене стране.

Кара-Ђорђе у борби с војводама гледао је да нађе ослоња у Аустрији; али како је она тада била саломљена од Наполеона I није смела да закувава ствари на Истоку; и не прими понуду Кара-Ђорђа и савета да се ставе под заштиту њену. Руски заповедник војске у Влашкој, знајући важност помоћи српске, признањем Кара-Ђорђа за врховног вођа стукну противну партију и потпоможе присталице руске, те Срби, на позив Руса, одпочну у јуну 1810. год. рат противу Турака.

(Наставиће се)